

M i s t u s

Yhdelle Jumalijelle Sielulle

Pyhymisestä alinomaa Rufouris.

W. t. D Jesu Christ sä autuden cc.

Emanuel taimaas mun Jesuren Pohdut' minua' Anstios woimall', Sill Moseren Laki mun runnel- lut on, Ja khyneleill' täyhtänyt silmän, Ah! ar- mahda Jesu myös mailman pääll', Kuin minua rundele autuden tiell, Ja sano: jo Jesus sun hyljäis.

2. Itkewill' silmill' mailmaan tulin, Waan kos- kan siit wahwistuin ajas, Min mailman kanka synnis juorin, Ennen kuin tundoni heräis, Wastu- dest mun täyty lapsen tulla, Jos tahdon mun Je- suren lapsi olla, Ja seurata Karikat' ijan.

3. Vaina D Jesu! mull karsimystä, Ettän tä- män elämän ehton', Woittaisin kaikki mun wihol- lisen Niinkuin hy wäkewä Sangar, Ett' koskan täällä taistellut wiinamäes, Sitt weisata saisin Ka- rikan häis, Jesurell' mun eloni HERRall'.

4. Mutuuden järjestyks armon ajas, On hurstas elämäkertä, Ahdistettuin sieluin leposia On Jesu- ren Weren wirta, Jos mailma wiha, kyllä Je- sus autta, Mä rukoilen Isää ain Pojan kautta, Hän on ain ainoa apun'.

5. Salemin Raupung jok'ylhääl' ombi, Mun sielun riemulla tähttä, Ja Jesuren Weri myös Golgathasa, Mun sielun welasta, päästä, Wanhur- skauden Uringo Jesu Christ, Mä seison nyt murhen khyneleis, Mut Anstioss turwaan aina.

6. Belialin ojat mun Jesuren On ymbärins kiedonut täällä, Hän pilkattin mailmald niinkuin mekin, Lihans päiwinä maan päällä, Waan koska

mun Jesuren duomioll' tule, Silloin mond sieluu
kyl wapise, Joka radell' on Jesuren lambait.

7. D! ihanat wuodet ja armo-päiwät, Kost'
Jesuren piinaa tääll' tutkin, D! ihanat wiikot ja
autuat hetket, Kost' Karigan ristiä muistin, Ne
hettet mun eteeni awais taiwan, Ne liewitit sie-
lun wailian waiwan, Jost Emanuel sua kiitan.

8. Jesuren werisen Jaanan alla, Mä igen
nyt lohdistans annan, Ja hänen laupian kas-
wons eteen, Mun puutoreen aikanas kannan, D!
Jesu suloinen Yltämiehen, Lohdut' mun suruinen
sydämmen, Näill' wiimeisill mailman' hetkill'.

9. Eija ett Jesus on luwann' tulla, *) Duo-
mikemaan koko maan piirii, Hän andapi kullengin
toidens jälken, Ja lapsens riemulla täyttä, Ah!
Jesu suloinen Armon Isä, Minulle heikolle wo-
maa lisa, Ett' Tahtos tekisin aina.

10. Te woiman Engeli eläwain maall'**) Ja
palwelewaiset Henget, ***) Te suloiset ihmisten
Wartiat, Jost' Karigall' kiitosta laulat, Olkat
mun Leikajan synnin maasa, Ett' ijät sitt yhdes
taiwasa Min Händä kiittää saisin.

11. Hesekiel†) Propheta on kirjoittanut, Kuing'
taiwan talosa ombi, Suur kirkas paiste ja rie-
mun meno, Näill' autuill' ostetuill' maasta: Tä-
män näk' ††) muinen myös Stephan waina, Kost'
Judan kansa händ kiwill' surma, Niin taiwas
leimahti awoi.

12. Xhstus yr Kirkon Opettaja, Hän taiwan
ilosta puhu, Ja kuinga ne walilut sielut siellä,
Ei Jumalan kiitorean suutu. Nyt Christityt rak-
kaat mä muistutan teit, Ett' rukoilett' Jesusst,
kuin muistan' on meit', Kost' edestäm ristiä rippui.

13. Amos, Hekran Propheta sano: Ett Da-

*) Matth. 12: 41. **) Ebr. 14: 1. ***) Ps. 91:
11. †) Hes. 4: 2, 7. ††) Ap. t. 7: 5, 6.

widin huone ja maja, †††) Taas ylösraketan niin kuin enneng'; Ne meidän sielumme owat, Jotk Adamis langenn' on kaikki täällä, Näit JEsus rakensi ristin päällä, Ja lepytti Jsans wihan.

14. Elias ollesans täsä elos Dn wakaissell sydä-mell ruokoill': Ah! kasokat Taiwan wesi-lähteit, Hän ilmast juoremast esti, *) Viel' tulissill' Wan-nuill' läri täälldää, Kosk temmattin Taiwaseen elä-wäldä; Näin Rukous hedelmän kanda.

15. Nainin **) Lesken kynnelden-wirsi, on JEsuxell' kelwannut aiwan. Rukouksen kautta me kaikki woitam, Mit' itänäns nimittä taitan: Rukous tuo meill' uudet Taiwat, Rukous liewittä kaikki waiwat! Siis ruokoilkam ahkerast aina.

16. Näin nöhrä rukous HERran edes Dn woima ja hedelmit' tähnäns, Moses hän muinen niin kauwan ruokoi', Ett' wäshi ja langeis maahan, Hän ruokoi niin kauwan ett' langeis maahan: Niin pitä JEsust ruokoidaman, Sitt' wasta on rukous kuultu.

17. Ei se ol'niin fewiä autuax tulla, Kuin muutamat puhuwat siitä, Wanhurstkas wapisee armon liitos, Ett' usiasti horjahta tahto. Josjoku tääll' pahasa erä maasa, Dn yhdengin hetken pais JEsusta, Niin Engelit itkewät Taiwaas.

18. Mikodemus ***) JEsuxeld kysyi muinen, Misä autuus ja elämä seisoo? Käändyy ja palat' hänen JEsus käski, Ja lapsesi jällens tulla. Ei tahdo nyt kukan lapsi olla, Waan kaikell on mieli autuax' tulla, Ah ei ilman parannust!

19. Taborin wuorill' on hywä olla, sill' JEsus on kirkkaana siellä, Waan mengön en'st jokainen yrttitarhaan Ja sitten Golgathan wuorell', Mä hymmärrän surun, ja murhen päiwät, Joiden

†††) Amos 9: 11. *) 2 Kun. 11. ** Luc. 17: 12.
*** Joh. 3: 5.

läpih' Jumalan lapses kähwät, Eifäll' Isän Run-
nian Taiwaan.

20. Hr Eremiti on myös nähnyt, Kuing' yh-
ten' hetken' ja tiiman', Kolmihymmend' tuhat ih-
misten sieluu On HERRan duomioll tullut', Joist
kari sieluu waan autuar tuli, Muut kailk'
kadoxuren duomion kuulit, Ja syfättin
kuoleman kuoppaan.

21. Taiwallinen Isä mun kunnian HERRa,
Älä duomioll' käy mun kansan, Sill' sinua pal-
welen tästälähin; Sä olet mull autuden ansainn
Mä itken haitiast nyt Jeremian kansa: Ah! JE-
su, Ah! Jesu nyt armois ota; Jo pelwosta rat-
ki raukeen.

22. Käretöin on Sun laupiudes, O! Jesu
Kunnian HERRa; Sä Boiton Ruhtinas Isra-
lis, Eik' syndiset enä Sull kelpa. Näin Chri-
stityt rakkaat on Jesus huutan': Tulkat nyt
sisälle Waldakundaan, Jot walmistett' on katu-
will' sieluill'.

23. Sentähden mahdamme rohkiast siis Armo-
Jstuimes tygö käydä, Sä Glämän Die Jesu
Christ', Kuin syndim kailk' maroit täällä, Ah!
aurem ehdi, rukoilem wissist, Älä luowu meist
suurist syndisist, Waan saata Saanan Maalle.

24. Evangeliumin *) saarnan kautta Me peria
taidamme Taiwan; Mut Jesu ett' pääsifim Lain
alda, Joka meit peljättä aiwan, Sill nuoruden
synnit meill' muistos owat Waan kuitengin JE-
suren Beri-Haawat, Meit' niistä pelasta taitaa.

25. Nyt täsä mun sielun armon tilas, Mä
Jesuren Kuolemaan turwaan; Ei muuall' apuu
eik' lohduitusta, Eih' en mä wiel' totifest usko;
Se epäusko mir minua waiwat, Sill' katuwain
sieluin on Isä Taiwaas. Ah! Jesu mun uskoni
wahwist.

*) Matth. 9.

26. Ei ole nyt khynelet silmis enä, Ne JEsus
on Werelläs muuttan', Nyt ijankaitkifer riemu-
wiinar, Kuin luwann'on omasta suustans: Ett'
uudeſa Salemin Kaupungisa, Hän tahtopi khyne-
let ilor muutta, Ja kaikki ne poijes pyhli.

27. Golgathas JEsus mun wiſeytti, Ett' syn-
nin welasta pääſin. Mut' JEsu ett' eläiſin tahtos
jälken, Mun elon ehtoon aſti, Ett' kuollon kautt'
kulkifiſin kunnia-ſiaan, Mun Taimallifen Jſän maa-
han! Sitä nöyräſt rukoilen Sulda.

28. Niuuſt- ja tulewaſt Taiman iloſt Mä rat-
ki riemuita mahdan, Tääll' häwäiſtyſt, pillkaa,
mä kārſin paljo Waan ſielun' ſiell' kunnias
hohta; Mä JEsuſta kiitän ſitt harpu lādes, Eht'
halpa kyll olen mailman edes: Näin Jumal
omians forja.

29. Baſunan äänen me kaikki kuulem, Koſt'
JEsuſtan Duomioll' tullan, Ne walitut oikiall'
puolell' Jſän Sitt' Palmu kāsifa ſeiſo, O! iha-
nat ihmifiſten Paſſi wainat, Kuing' kauniſt te täſä
nyht laulaa taidatt', Suur heljäll uufill kielill.

30. Mä Haleluja weifat' mahdan, Nyt tänä
autuden päivän, Sill JEsus mun ruokki ain
tairan mannall, Ja ſyndini ander anda, Siis
kiitos sull ſuloinen ſielun Ilkä, Toka - et minua
koſkan hylkä, Waan wahwiſtat Glāmān Peiwäll.
Amen.

Toinen wirſi.

Baroitus ahferuteen, (wiimeifiſinä Jhmifen Pojan
päiwinä) Uſkon ja rakkouden harjoittamiſeſa.

W. E. Ah! ſurutoin koſtas ſynnistä lakkat, &c.

Ah! noſkat ſielut hlös ſynnin ſuoſta; Ei ſillä ta-
wall' tairan tietä juoſta Ah noſkat! noſkat! aika
on jo tull'; Wai etkös tahdo nytkän ſynnill' kuoll'.

2. JEsuren Kuollo ei ol' hyödyllinen, Niinkau-
wan kuin ſun mieles luonollinen Sinne tän' ai-

na sua raatele, Jos et sä hartast armo ekeile.

3. Ah! sielu parka lampus on jo sammun', El-
let sä wirko uuteen hengen haluun, Waan mielel-
läs kyll aina ekeilet, Mist jongun waaran ilon
löytänet.

4. Ja sinä raukka olet wielä perät' Suur ondu-
wainen, ellei HCRra herät', Ja peljät' sinun oi-
kein walmoman, Christusta Belialist eroittaman.

5. Ehtä sull myöskin joku walo olis, Miin et
sä kuiteng' koko armo anois, Suur sulast armost
HCRran JEsuren, Song' tähdens mones siteis
pysynet.

6. Mä rukoilen sinua HCRra JEsu, Ah! ar-
mahd', walais, misä oikiat nisut Olle, sun kallist
siemen pellostas, Ah! katsahd kuiteng wiheliäisyttä.

7. Kynnelis JEsu edesäs nyt seison; Armahd'
sieluan, kuin mones reifus Waelda, ilman yhtän
totuutta Ah JEsu! JEsu minu wirwota.

8. Kats ettei HCRran pelko sulda, puutu, Kosk
et sä ihes wielä perät' suutu, Ett' wanha pe-
rind' makaa sydämes *), Se saastuttaa kaiik sie-
lun ytimen.

9. Mutt joka hartast JEsust aina esi, Ja
lähte ulos pensyden pähist, Se ombi HCRran
jäsen elämä, Se hywin elämäns on päättämä.

10. Se wiimein iloon ijankaikkisehen, Miin
wiedän kuin yr wiisas Neitshkäinen, Song lampu
mailmas on palanut, Ei koskan silmääns uneen
painanut.

11. Kaho jos waattes owat puhdistetut, Karit-
san Weres **) aina nudistetut? Se ora tuore wii-
napuusa on, Sentähden pyri ettes lang' kuolloon.

12. Tul' HCRra JEsu ***) wäkewydes kans-
sa, Tul rakas Yltä sinun duomios kansa, Ah

*) Mos. 8: 21. **) Slm. l. 7: 14.

***) Slm. l. 22: 20.

Kuule! kuule suuri Jumala, Ah! ole nytkin vielä
Kuttaja.

13. Ah! walais ymmärryksen' ja myös mielen'
Ah! perka sydämen ja awa kielen', Sun Nimeäs
ain kaitis kiittämän, Ah! auta ett jo alan liittämän.

14. Jesuren tulo kenen walmin löytä? Ah sie-
lu älä enä welka tähtä, Waan rukoil' hartast
walistusta uutt', Ilman sun sydämmes ei koskan
muut'.

15. Ah Jesu! Jesu herät' mu wastudest, Ja
anna walo armost suurest uudest, Aut etten enä
langeis sinust pois, Waan ett' ain sielun' sinust
woiman jois.

16. Tul' Jesu nyt myös herättämään kaikki,
Ja walwomahan herätettyi waadi; Tähtä Sun
salis joukoll' walitull': Woi! etten nytkän vielä
taida tull'.

17. Sun thgös Jesu, rakkaudes uudes, Ja
halat' sinu hengen palawudes! Maahan sentähden
kaikki järjen thö, Sun armos tähden kokonans
nyt hö.

18. Ja walais' filmän' waloll' aiwan uudell,
Ah! Jesu nytkin vielä äändän kuuldel', Tul' wä-
kemydes kansa, sielui hö: Ett' näkisit kuing pi-
miä ombi hö.

19. Siis HERa minu wahwan pida aina,
Etten elämän' enä synnill' laina. Ah! Jesu wah-
wist hamaan loppuun ast, Ett pelastetur tulsin
kuolemast.

20. Ah! kuinga suuri ilo taiwas liene, Eik' se
haluan' sinne nytkän wiene, Ah! Jesu auta, pii-
nas tähden nyt, Etten tästedes enä Sieluan' myh.

Kolmas Wirsi.

W. K. Armon Liiton Engel', 3c.

Armo mä nyt kerjailen, Että Piinas Werinen

Wois mun surkian puhdistaj; Ei koskan omast
ansioista.

2. Koska Hengi sammu pois, Silloin paha
luond' olis Valmis surman wetämään, Karwaan
makiar tekemään. *

3. Mä makaan nyt synnissä, Hengellises kuollo-
sa, Ah! en Jesu hellitä, Jesu! Jesu lämmitä.

4. Jesu rewii ytimen, Rhinnä kylmä sydämen,
Saata autuax synneistän', Weres woima anna
tään'.

5. Piirit sielun armollas, Hengen haluun woi-
mallas, Kadonnutta lammaista Chi ylös korvesta.

6. Wedä ylös syndisit', Langennutta Zionit.
Makenn' sanas nestellä, Etten pyhdäis estellä. *)

7. Ei ol' oma hurstaus, Koskan synnist pelas-
tus, Palika ombi kadotus, Synnin tähden hirmui-
sus.

8. Jesu armahd' syndistä, Jesu rukoil' ede-
stän', Pyhä Hengi, Jesu Christ, Pelast synnin
Babelist.

9. Jesu kuorman' kewitä, Paha tundon' selitä,
Weres woimaa nyt halan, Suo ettän täst wiel'
palan.

10. Suo Sun Ukos käsitan, Hengen walos
omistan: Tunnon haawat parataan, Kost' Jesus
käsitetän.

11. Zion waikiast walitta, Ellei Armo hallike:
Surkia ombi tila' myös, Ellen ole armon työs.

12. Uusi luondo Christures, Uudesa kuuliaisu-
des, Löyhy Hengen walo uus, Waan ei järjen
sekoitus.

13. Ilman Isän **) wetämist, Ei ole odotta-
mist, Osallisutt' Jesuses, Ei rawindot, Sielulles.

14. Amen! Riitos loppumat', Runnia suuri
taulomat, HERRA ***) minua armahda, Etten
Sieluan' kadota.

*) Luc. 11: 18   **) Joh. 6: 44,   ***) Matth. 15: 22.